VĂ PREZENTĂM FOTBALUL DIN R.D. GERMANĂ, ADVERSARA NOASTRĂ DIN PRELIMINARIILE C.M.

Principala adversară în preliminariile Campionatului mondial a selecționatei României este, după cum se știe, reprezentativa R. D. Germane, Iată de ce considerăm util să vă facem, o prezentare a fotbalului din R.D.G. începînd din anul 1950 — startul primului campionat național — pînă la debutul actualelor preliminarii C. M.

Imagine de la finala din anul 1972 a „Cupei R. D. Germane" : **F. C. Carl Zeiss Jena — Dynamo Dresda,** cîștigată de prima. În luptă pentru balon, **Peter Ducke** (F. C. Carl Zeiss — în stînga) și **Watzlich** (Dynamo Dresda)

ECHIPELE CAMPIOANE

1948 : **S. C. Planitz** (campionate regionale, cu turneu final) ; 1949 : **Z.S.G. Halls** (campionate regionale, cu turneu final) ; 1949—50 : **Horch Zwickau** ; 1950—51 : **Chemie Leipzig** ; 1951—52: **Turbine Halle**; 1952—53 : **Dynamo Dresda** ; 1953—54 : **Turbine Erfurt**; 1954—55 : **Turbine Erfurt** ; 1956 : **Wismut Aue** ; 1957 : **Wismut Aue** ; 1958 : **Vorwärts Berlin**; 1959 : **Wismut Aue** ; 1960 : **Vorwärts** ; 1961—62 : **Vorwärts**; 1962—63: **Carl Zeiss Jena** ; 1963—64: **Chemie Leipzig** ; 1964—65: **Vorwärts**; 1965—66: **Vorwärts** ; 1966—67: **F. C. Karl Marx Stadt** ; 1967—68: **Carl Zeiss Jena** ; 1968—69 : **Vorwärts** ; 1969—70: **Carl Zeiss Jena** ; 1970—71 : **Dynamo Dresda** ; 1971—72: **F.C. Magdeburg.**

AU CUCERIT „CUPA R. D. GERMANE"

1949 : **Waggonbau Dessau** ; 1949—50 : **E.H.W. Thale** ; 1951—52 : **Volkpolizei Dresda** ; 1953—54 : **F. C. Vorwärts Berlin** ; 1954—55 : **F.C. Karl Marx Stadt**; 1956 : **S.C. Chemie Halle**; 1957: **F. C. Lokomotive Leipzig** ; 1958 : **F. C. Einheit Dresda** ; 1959 : **S. C. Dynamo Berlin** ; 1960: **F.C. Carl Zeiss Jena** ; 1961—62 : **S. C. Chemie Halle** ; 1962—63 : **B.S.C. Motor Zwickau** ; 1963—64 : **1. F. C. Magdeburg** ; 1964—65 : **1. F. C. Magdeburg** ; 1965—66 : **S. C. Chemie Leipzig** ; 1966—67 : **B.S.C. Motor Zwickau** ; 1967—68 : **1. F. C. Union Berlin** ; 1968—69 : **1. F. C. Magdeburg** ; 1969—70 ; **F.C. Vorwärts Frankfurt pe Oder**; 1970—71: **Dynamo Dresda**; 1971—72 : **F. C. Carl Zeiss Jena** ; 1972—73 : **F. C. Magdeburg.**

NOTĂ : **În 1950—1951 și 1952—1953, competiția nu s-a disputat.**

GOLGETERII

1951—62 : **Bialas** (S. C. Empor Rostock) — 23 ; 1962—63 : **P. Ducke** (Carl Zeiss Jena) — 20 ; 1963—64 : **Backhaus** (Lokomotive Stendal) — 15 ; 1964—65 : **Bauchspiess** (Chemie Leipzig) — 14 ; 1965—66 : **Frenzel** (Lokomotive Leipzig) — 22; 1966—67 : **Rentzch** (Sachsenring Zwickau) — 17 ; 1967—68 : **Kostmann** (Hansa Rostock) — 15 ; 1968—69 : **Kostmann** — 18; 1969—70: **Skrowny** (Chemie Leipzig) — 12 ; 1970—71 : **Kreische** (Dynamo Dresda) — 17 ; 1971—72 : **Kreische** — 14.

Imediat după cel de-al doilea război mondial, primele jocuri în R.D.G. au loc în anul 1948, în cadrul unor ligi regionale, iar primul campionat al țării (1949—50) este cîștigat de **Horch Zwickau.** De altfel, pînă după preliminariile C.M. 1950, Republica Democrată Germană nu a fost membră a F.I.F.A.

Conducătorii fotbalului din R.D.G. au întărit mai întîi — fără rezultate imediate — clubul reprezentativ al armatei, **A.S.K. Vorwärts Berlin,** cu cei mai buni jucători ai țării. Vorwärts devine însă cea mai bună echipă din țară doar de prin anul 1958. Pînă în acel moment, mult mai mult succes au avut cluburile create în jurul unităților industriale, asemenea celor din Erfurt și Aue. La **Wismut Aue,** în perioada anilor 1950, jucau doi dintre cei mai buni fotbaliști ai echipei naționale, **Manfred Kaiser** și **Tröger.** După 1958, timp de mai bine de 10 ani, Vorwärts Berlin a dominat campionatul țării cum nici o altă echipă nu a mai reușit, cîștigînd în această perioadă nu mai puțin de șase titluri de campioană, cele mai multe din scurta istorie a fotbalului din această țară. Mari jucătorii din acea vreme aparțineau aproape cu toții lui Vorwärts: **Spickenagel, Wirth** și **Nöldner,** apoi mai tîrziu **Körmer** și **Frässdorf,** toți internaționali. Încet-încet, însă forța lui Vorwärts a început să scadă. Dynamo și Union, ambele din Berlin, devin, curînd unele dintre cele mai autorizate reprezentante ale fotbalului din R.D.G. S-a luat, în 1969, hotărîrea ca clubul **Vorwäres** să fie mutat de la Berlin la **Frankfurt pe Oder,** dar în acest oraș nu a mai avut niciodată strălucirea dinainte.

Aici ajungem, de altfel, la una dintre cele mai pregnante caracteristici ale fotbalului din R.D.G., destul de curioasă, de diferită față de situația fotbalului din majoritatea țărilor europene. În R.D.G., oricît ar părea de curios, fotbalul nu a fost decît rareori produsul marilor aglomerări urbane, cele mai bine organizate și mai puternice echipe aparținînd unor mai mici orașe din provincie. Fotbalul nu a înflorit niciodată la Frankfurt, a pătruns greu în Dresda și a avut succes, cu întreruperi însă, la Leipzig, acolo unde există cel mai mare stadion al țării, cu o capacitate de 100 000 de locuri. Cum cele două cluburi locale joacă rareori în fața a mai mult de 25 000 de spectatori, stadionul din Leipzig a început, din ce în ce mai mult, să fie folosit doar pentru meciurile internaționale sau finalele de Cupă. Prin contrast, cluburile cu o arie mult mai mică de susținere, din care sînt nevoite să își recruteze atît jucătorii cît și suporterii, au continuat drumul succeselor echipelor din Erfurt și Aue. Unul dintre acestea a fost **F. C. Karl Marx Stadt,** în care o foarte mare influență asupra jocului o avea internaționalul **Dieter Erler.** Pentru prima dată selecționat în anul 1959, Erler avea să devină una dintre cele mai remarcabile figuri ale fotbalului din R. D. Germană, adunînd la activul său peste 50 de selecționări în echipa națională.

În ultimii ani însă, două cluburi au dominat net scena fotbalistică internă — **F. C. Carl Zeiss** (fostă Motor) **Jena** și **Dynamo Dresda.** Echipa fabricii producătoare de instrumente și aparate optice de reputație mondială din Jena a început să se afirme în jurul anilor, 60 și, curînd, a devenit unul dintre cluburile cu cea mai bună organizare. Trei jucători au contribuit în mod deosebit la afirmarea lui F. C. Carl Zeiss Jena — frații **Peter** și **Roland Ducke** și extrema stîngă a „naționalei", **Vogel.** Ctiva ani mai tîrziu, alături de ei a apărut un alt internațional, **Irmscher,** transferat de la Motor Zwickau. În momentul de față, echipa din Jena se numără în continuare printre formațiile de frunte ale țării, dar în ultimii trei ani Dynamo Dresda a reușit să se impună cu cea mai autorizată succesoare la titlul de campioană. În 1971, atît campionatul cît și „Cupa R. D. Germane" au revenit lui Dynamo Dresda, aflată de altfel și în fruntea campionatului actual. Jucătorul „cheie" este mijlocașul ofensiv **Kreische,** căpitanul echipei naționale, care, fiind încă tînăr, are mari șanse să devină, prin prisma calităților sale indiscutabile, cel mai bun sportiv pe care l-a produs vreodată fotbalul din R. D. Germană...

În încheiere, nu putem termina această scurtă prezentare a sportului cu balonul rotund în țara viitoarei noastre adversare, fără a aminti performanța excelentă realizată de echipele **Dynamo Dresda** și **F. C. Dynamo Berlin** în actuala ediție a Cupei U.E.F.A. Ambele au fost scoase din competiție, prima în turul IV, a doua în turul III, de aceeași echipă — valoroasa reprezentantă a fotbalului englez (cu cele mai bune rezultatele în cupele europene) **F. C. Liverpool.**

Aceasta ar fi, pe scurt, istoria fotbalului din R. D. Germană, țară în care sportul în general a făcut în ultimii ani mari progrese. Era normal ca nici fotbalul să nu facă excepție.

Dumitru GRAUR

INTERESANTĂ METODĂ DE SELECȚIE. Înaintea partidei amicale de săptămîna trecută, de la München, dintre reprezentativele R.F. Germania și Iugoslavia, a avut loc un neobișnuit test al formației iugoslave. Pe stadionul E.N.A. din Belgrad, în prezența a peste 20 000 de spectatori, s-a desfășurat jocul dintre echipa alcătuită de selecționerul BOSKOV și aceea prezentată de MILJANICI, antrenorul lui Steaua roșie Belgrad. Partida s-a terminat cu scorul de 0—0 și „posibilii" lui MILJANICI au fost la înălțime. De altfel, doi dintre jucătorii acestei formații, e vorba de atacanții KARASI (Steaua roșie) și VUKOTICI (Partizan) au și fost introduși în lot și au făcut deplasarea la München.

PE SCURT

LAUREATUL ? DIN NOU UN PORTAR. Anul trecut, GORDON BANKS, a obținut titlul oficios de cel mai bun jucător al anului, decernat de ziariștii britanici. Iată că, de curînd, un alt portar a primit distincția. Este vorba de PAT JENNINGS, portarul lui Tottenham (a evoluat și pe stadionul „23 August" din Capitală, în meciul Rapid — Tottenham) și al reprezentativei Irlandei de Nord. Primindu-și premiul, noul laureat a declarat : „Ce surpriză ! Nu sînt demn să-i succed lui Gordon, care în ochii mei rămîne cel mai mare dintre toți !".

ITALIA • R.F.GERMANIA • NORVEGIA

IATĂ ORDINEA JOCURILOR REPREZENTATIVEI DE JUNIORI A ROMÂNIEI LA TURNEUL U.E.F.A.

SCURTE PREZENTĂRI ALE VIITORILOR ADVERSARI

Prezentă cu regularitate, din 1955, la toate edițiile tradiționalei competiții, **Turneul internațional de juniori U.E.F.A.,** la succesul căruia de multe ori și-a adus contribuția sa, reprezentativa noastră de juniori va participa pentru a 16-a oară la turneul final. Juniorii noștri, cum se știe, și-au cucerit acest drept după patru partide de calificare în care — fapt demn de subliniat — victoriile le-au obținut în deplasare, acasă realizînd rezultate de egalitate ! Valoarea adversarilor înfruntați — reprezentativele Iugoslaviei și Greciei — subliniază fără echivoc performanța tinerilor noștri jucători.

UN PROGRAM DIFICIL

Bilanțul pozitiv al participării juniorilor noștri la Turneul U.E.F.A. dă speranța unei comportări bune la ediția care se va desfășura anul acesta în Italia, între 31 mai și 10 iunie, în cadrul festivităților organizate de federația italiană, cu prilejul aniversării a 75 de ani de existență.

Reprezentativa României a susținut în cadrul turneului, în compania selecționatelor a 21 de țări, 67 de partide, obținînd 31 victorii, 20 meciuri nule și un golaveraj de 93—57.

De data aceasta însă, juniorii vor trebui să lupte cu și mai multă ardoare pentru că vor avea un program dificil. Într-adevăr, potrivit ordinei echipelor în grupa A (stabilită prin tragere la sorți : **România, Italia, R.F. Germania** și **Norvegia**) și schemei de alcătuire a programului cuprinsă în regulamentul competiției, echipa noastră națională urmează să dispute astfel meciurile din Italia :

31 mai : ROMÂNIA — ITALIA

2. iunie : ROMÂNIA — R.F. GERMANIA

4 iunie : ROMÂNIA — NORVEGIA.

PENTRU A TREIA OARĂ...

Dacă cu echipa Norvegiei juniorii noștri se întîlnesc pentru prima dată, în schimb ei vor avea de înfruntat pentru a treia oară pe cei din Italia și R.F. Germania. Și notăm din capul locului că reprezentanții noștri au încheiat demn partidele precedente. Într-adevăr, cu Italia au făcut de două ori meciuri egale la același scor de 1—1, în edițiile din 1959 (în Bulgaria) și 1972 (în Spania) ; iar cu R.F. Germania o dată au terminat la egalitate (0—0 în 1961, în Portugalia) și a doua oară au obținut o victorie netă (3—0), în 1962, în ediția organizată în România. Să sperăm că și actuala generație de juniori va reedita aceste rezultate în partidele care vor avea loc în două din orașele **Forte dei Marmi** (sediul grupelor A și C), **Carrara, Viareggio** și **Massa.**

O ECHIPĂ SOLIDĂ

Neînvinsă în grupa preliminară (0—0 și 1—1 cu Olanda, 1—0 și 3—1 cu Polonia), echipa vestgermană s-a impus prin jocul său atletic, organizat după varianta 1—4—3—3, în care a folosit un libero, **Stielike,** și forța de pătrundere a lui **Abramczik,** atacant central, și **Möhlmann,** un mijlocaș prin excelență ofensiv. Antrenorul **Widmayer** a folosit aproape constant aceeași formație, ceea ce i-a asigurat omogenitatea. Iată, de altfel, echipa — cu modificările survenite în cele patru meciuri de calificare : **Robl—Dubski (Weber), Stielike, Körbel, Bender (Weber) — Wilhelmi, Möhlmann, Thiele (Schuss) — Abranczik (Iwangean, Flanke, Fasel), Herz (Fasel, Abramczik), Biln.** În afară de aceștia, antrenorul **Widmayer** a contat pe rezervele **Endrulat** (portar) și mijlocașul **Nickel.** Majoritatea juniorilor fac parte din cluburi cu echipe în prima ligă ; de altfel, **Dubski** și **Körbel** joacă în „Bundesliga", la cluburile **Schalke 04** și, respectiv, **Eintracht Frankfurt,** iar **Möhlmann** în „Regionalliga", la **Preussen Münster.** Cu siguranță că acest efectiv va fi păstrat la Turneul din Italia.

SECUNDUL LUI VALCAREGGI, ANTRENORUL JUNIORILOR ITALIENI

Deosebit de puternică apare reprezentativa Italiei, cîștigătoarea competiției în 1958 și 1966, mai ales că joacă pe teren propriu. Anul acesta Italia a ocupat locul I în turneul de juniori de la Alger și a întrecut, la 14 februarie, în localitatea Cava dei Tirreni, reprezentativa Angliei, cîștigătoarea ultimelor două turnee U.E.F.A., cu 1—0.

În meciul cu Anglia, antrenorul **Anzelio Vicini** a prezentat echipa : **Elefante** (de la Sorrento) — **Bini** (Internazionale) înlocuit cu **Martin** (Torino), **De Gennaro** (Napoli), **Rocca** (A.S. Roma), **Mosti** (Massese), **De Nadai** (A.C. Milan), **Di Bartolomei** (A.S. Roma), **Pecci** (Bologna), **Chiarenza** (Juventus), **Maggiora** (Juventus), **Rossi** (A.C. Milan). Din lot mai fac parte : **Tancredi** (Giulianova) — portar, **Guariseo** (Varese) — fundaș, **Taddei (Torino)** — mijlocaș, **Casati** (Internazionale), **Luciano** (Vicenza), **Donati** (Empoli) — atacanți.

Stanislaw OSLIZLO

ȘI-A LUAT RĂMAS BUN DE LA GAZON...

Profil

Duminica trecută, înaintea derbyului Gornik — Ruch, marele stadion din Zabrze a găzduit un eveniment aparte, sărbătoresc și melancolic deopotrivă : **Stanislaw OSLIZLO** — socotit cel mai popular fotbalist polonez al tuturor timpurilor — i-a înmînat lui **Lubanski** banderola de căpitan al echipei locale, retrăgîndu-se din activitatea oficială, trecînd, cu modestie și discreție, în rîndul antrenorilor de copii al clubului.

Pentru a vă face o idee mai exactă despre ceea ce a reprezentat **Oslizlo** pentru fotbalul polonez, să reproducem primele rînduri dintr-un reportaj dedicat, în „Sportowiec", evenimentului menționat mai sus, rînduri care ne vor scuti — credem — de orice comentarii suplimentare :

„De numele unor oameni este legată uneori o întreagă epocă, cu sute de întîmplări și probleme caracteristice. Poate că pentru fotbal cuvîntul epocă este prea pompos, dar dacă înlături o asemenea îndoială restul este evident... Stanislaw Oslizlo a fost pentru fotbalul polonez și pentru clubul său, Gornik Zabrze, un personaj istoric. Să amintim rezultatul anchetei în care cititorii l-au desemnat cel mai iubit fotbalist al tuturor timpurilor".

La 20 de ani, în 1960, **Oslizlo** a intrat pe poarta clubului din Zabrze, venit de la modestul Gornik Radlin, și a fost instaurat aproape imediat titular pe postul de fundaș central dreapta, făcînd primii pași, apăsați, într-o carieră care numără, în momentul retragerii, 57 de selecționări în echipa reprezentativă și peste 300 de meciuri internaționale. Chiar dacă **Lubanski** și **Brychczy** l-au depășit ca număr de jocuri în reprezentativa țării, specialiștii l-au considerat întotdeauna pe **Oslizlo** fotbalistul „cel mai sigur" pentru selecționare, seriozitatea, fidelitatea și constanța sa garantînd antrenorilor că propria poartă este bine păzită; și chiar a fost — cele mai reușite meciuri ale carierei lui **Oslizlo** corespunzînd cu două rezultate de mare prestigiu : 2—1 cu Scoția, în „vulcanul" de la Hampden Park, și 1—1 cu Anglia, la Liverpool, confruntări în care căpitanul oaspeților a fost socotit cel mai bun jucător de pe teren !

Dincolo de prețioasele servicii aduse echipei naționale, marele merit al lui **Oslizlo** trebuie căutat în incinta clubului Zabrze, la a cărui impunere pe plan internațional a contribuit din plin, catalizînd ambiții și propulsînd talente, reușind să-i confere lui Gornik galoanele de primă formație a fotbalului polonez, garnitură redutabilă, respectată, prezentă adesea între cele mai bune echipe ale continentului.

În întreaga sa carieră, o singură dată — susțin comentatorii de la fața locului — moralul lui **Oslizlo** s-a frînt : în 1970, în finala Cupei cupelor, la scorul de 1—0 pentru Manchester City... Vrînd să trimită o minge la portar, căpitanul lui Gornik a pasat-o în picioarele unui adversar care a înscris nestingherit... Prăbușit pe gazon, **Oslizlo** a izbucnit în plîns, refuzînd să mai joace, cerînd să fie înlocuit... După cinci minute de derută, a reintrat pe gazon și a prestat — după opinia celor ce i-au urmărit evoluția — ceea ce ne place să numim „meciul vieții", reușind golul de onoare al echipei, învinsă la limită, cu 2—1.